

Rapport

Rapport over een klacht over de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

Datum: 19 september 2011

Rapportnummer: 2011/272

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de politie hem niet serieus heeft genomen en geen adequate actie onderneemt naar aanleiding van zijn meldingen van stalking van zijn dochter door haar ex-vriend.

Verzoeker klaagt er met name over dat de buurtregisseur heeft geweigerd zijn meldingen en aangiften tegen de ex-vriend van zijn dochter in behandeling te nemen.

Daarnaast klaagt verzoeker over de wijze waarop hij is bejegend door een politieambtenaar op het moment dat hij een getuigenverklaring wilde afleggen over de ontvoering en mishandeling van zijn dochter.

Verzoeker klaagt er met name over dat de betrokken ambtenaar laattunkende opmerkingen heeft gemaakt en geweigerd heeft zijn getuigenverklaring op te nemen.

Feiten en Visies

Wat is er gebeurd?

1. Verzoekers achttienjarige dochter H. had een relatie met een jongen. Verzoeker vond zijn dochter nog te jong voor een serieuze relatie en verbood het contact met de jongen. De relatie werd verbroken maar de jongen bleef contact zoeken met H. Verzoeker heeft zich een aantal keren bij de buurtregisseur gemeld wegens stalking van zijn dochter door haar ex-vriend. De jongen zou sms-berichten naar haar hebben gestuurd met dreigende taal, haar naam op muren hebben geschreven en een foto op haar Hyves pagina hebben gezet.

Op 22 maart 2010 werd verzoeker door de vriendinnen van H. gebeld met de mededeling dat zijn dochter tegen haar wil werd meegenomen door haar ex-vriend. Verzoeker is met de vriendinnen op zoek gegaan naar zijn dochter en haar ex-vriend. Hij zag dat de jongen zijn dochter mishandelde. Hij heeft hem toen vastgehouden en gewacht tot de politie ter plaatse was. Nadat de jongen aan de politie was overgedragen is verzoeker met de vriendinnen van H. naar het politiebureau Meer en Vaart gegaan. Hij heeft die dag geen getuigenverklaring afgelegd. Er werd een afspraak gemaakt om de volgende dag op het politiebureau te komen. Toen verzoeker zich de volgende dag op het politiebureau meldde kreeg hij een discussie met de betrokken politieambtenaar over de foto's die op Hyves geplaatst zijn. Daarna kreeg hij de mededeling dat zijn getuigenverklaring niet nodig was. De politie had inmiddels proces-verbaal opgemaakt van de aangifte van de dochter van verzoeker. De verdachte had de mishandeling bekend. De verklaring van een van de vriendinnen van H. bleek overeen te komen met de verklaring die H. zelf had afgelegd.

Tegen de ex-vriend van de dochter van verzoeker is strafvervolgning ingesteld.

Op 17 februari 2011 is de jongen door de rechter veroordeeld tot een werkstraf van 40 uur.

Op 29 maart 2010 diende verzoeker een klacht in bij de Commissie voor de politie-klachten Amsterdam-Amstelland. Verzoeker werd door de Commissie op 15 september 2010 gehoord. De betrokken agenten legden op respectievelijk 5, 13, en 18 oktober 2010 verklaringen af.

De korpsbeheerder verklaarde de klachten van verzoeker overeenkomstig het advies van de Commissie feitelijk ongegrond.

Op 7 december 2010 ontving de Nationale ombudsman de klacht van verzoeker. Zijn brief was aanleiding om verzoeker uit te nodigen voor een persoonlijk gesprek op het Bureau Nationale ombudsman.

In het gesprek is aan verzoeker voorgesteld om een bemiddelingbesprek te organiseren met als inzet het contact tussen verzoeker en de politie te normaliseren. Op 13 januari 2011 liet verzoeker telefonisch weten de voorkeur te geven aan een schriftelijk onderzoek boven een gesprek.

Op 18 januari 2011 opende de Nationale ombudsman een onderzoek naar de klachten van verzoeker.

Visie verzoeker

Verzoeker geeft aan wel zeven of acht keer de buurtregisseur te hebben gevraagd om op te treden tegen de stalking door de ex-vriend van zijn dochter en zijn familie. Verzoeker heeft uit de opmerking die de buurtregisseur maakte - dat hij toch niet tegen de liefde kon zijn - afgeleid dat zijn verzoeken niet serieus werden genomen. Ook zou de buurt-regisseur de toezegging hebben gedaan met de betrokken jongen contact op te nemen, hetgeen volgens verzoeker niet is gebeurd.

Eind maart 2010 heeft verzoeker bij de buurtregisseur aangifte willen doen. De buurt-regisseur weigerde zijn aangifte op te nemen, aldus verzoeker.

Over de gang van zaken rond 22 maart 2010, de dag dat zijn dochter werd mishandeld door haar ex-vriend, geeft verzoeker aan dat de politieambtenaar die hem op het bureau te woord stond, uit de hoogte deed. Hij kon de volgende dag pas een verklaring afleggen. Toen hij zich op 23 maart 2010 met zijn echtgenote op het bureau meldde, werd meegedeeld dat zijn getuigenverklaring niet nodig was. Verzoeker wilde daarop opnieuw aangifte doen van het plaatsen van foto's op Hyves hetgeen werd geweigerd door de betrokken politieambtenaar.

Als gevolg van deze ervaringen is verzoeker zijn vertrouwen in de politie kwijtgeraakt.

Naar aanleiding van verzoekers klacht hebben medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman op 6 januari 2011 een persoonlijk gesprek met verzoeker gevoerd.

In het verslag van dit gesprek is over hetgeen verzoeker vertelde onder meer het volgende opgenomen:

"...Verzoeker klaagt erover dat de politie hem niet serieus neemt en geen adequate actie onderneemt naar aanleiding van zijn meldingen van stalking van zijn dochter door een ex-vriendje. Hij denkt dat dit te maken heeft met zijn (Turkse) afkomst. Hij geeft aan weinig vertrouwen meer te hebben in de (betrokken) politie (-ambtenaren) (...). Er is pas aangifte opgenomen nadat zijn dochter tegen haar wil van school werd meegenomen en mishandeld door het ex-vriendje. Verzoeker zou nadat hij door vriendinnetjes van zijn dochter was ingelicht op zoek zijn gegaan en het vriendje toen hebben vastgehouden totdat de politie arriveerde. Voor dat voorval is de jongen aangehouden en zal wellicht door de officier van justitie op de zitting van 17 februari 2011 een taakstraf of geldboete opgelegd krijgen. Het steekt verzoeker met name dat de politie niets heeft willen doen met de plaatsing van een foto van zijn dochter op de social networksite Hyves en graffiti-teksten op muren in de buurt van zijn woning. Het liefst wil hij dat de Nationale ombudsman de politie (korpschef) daar direct op aanspreekt.(...).".

Lezing buurtregisseur

In het kader van het onderzoek is op 9 februari 2011 door de buurtregisseur over de klachten van verzoeker het volgende meegedeeld:

"...Alle meldingen van de heer E. zijn gemuteerd. In de gegevens zijn 11 PvB (proces-verbaal) nummers aangetroffen van dagrapportages. De aangifte van belaging van zijn dochter is niet in behandeling genomen. Aan de heer E. is meegedeeld dat zijn dochter zelf aangifte dient te doen van dit delict. Zijn dochter is meerderjarig. Ik heb naar aanleiding van de meldingen op 27 mei 2010 contact met de heer E. opgenomen om te informeren over de situatie.

De heer E. vertelde in het telefoongesprek dat zijn dochter sinds 27 april 2010 niet meer lastiggevallen wordt door haar ex-vriend. Op 26 oktober 2010 zijn vader, moeder en dochter E. op het bureau geweest. Aan de ouders is bij die gelegenheid opnieuw uitgelegd dat de politie niet of nauwelijks mogelijkheden heeft om iets te doen tegen het plaatsen van een foto van hun dochter op Hyves of het achterlaten van een leus met haar naam op de muur. De dochter heeft op het bureau tegenover haar ouders verklaard dat zij een relatie heeft met haar vriend en geen aangifte tegen hem wil doen. De ouders reageerden boos en accepteerden de verklaring van de dochter niet. De dochter is in november 2010 met haar vriend op het bureau geweest om over de foto op Hyves te praten...".

Lezing politieambtenaar bureau Meer en Vaart

Over de gang van zaken op het politiebureau Meer en Vaart op 22 en 23 maart 2010 vertelde de betrokken politieambtenaar tegenover een medewerker van de Nationale ombudsman op 14 maart 2011 over het volgende:

"... Op 22 maart kwamen de dochter H., twee vriendinnen van de dochter en de heer E. zich melden bij het bureau. Het (ex) vriendje van dochter was aangehouden wegens mishandeling van de dochter. Na de melding van mishandeling door een van de vriendinnen was de politie binnen twee minuten ter plaatse en werd het vriendje aangehouden. Na de aanhouding was het van belang om zo snel mogelijk de aangifte van de dochter op te nemen. Wegens gebrek aan mankracht heb ik tegen de heer E. en de vriendinnen van zijn dochter gezegd dat ze konden wachten totdat ik de verklaring van de dochter op papier had. Ik heb toen voorgesteld dat zij ook de volgende dag konden terugkomen en dat is toen ook afgesproken.

Op 23 maart 2011 om 10.00 uur heeft een van de vriendinnen een verklaring afgelegd. Deze verklaring kwam overeen hetgeen de dochter van de heer E. over het voorval had meegedeeld. Duidelijk werd dat de vriendinnen en vader de mishandeling zelf niet hadden gezien. Ik heb daarop contact opgenomen met de Hopper (onbezoldigd parketsecretaris) van het bureau. Met de Hopper heb ik overlegd of de verklaringen van vader en vriendin nog nodig zouden zijn. Het vriendje van de dochter had immers bekend en de verklaringen van dochter en één vriendin kwamen overeen. Met de Hopper heb ik geconcludeerd dat de afgelegde verklaringen van dochter en vriendin voldoende waren. Op 23 maart ontving ik de heer E. Aan het begin van het gesprek werd duidelijk dat hij een verklaring wilde afleggen. Hij wilde zijn verhaal doen. Het gesprek duurde zo'n drie kwartier tot een uur. Tijdens dit gesprek gaf de heer E. toe dat hij niet zelf had gezien dat zijn dochter was geslagen maar dit door zijn dochter is verteld. Nadat hij zijn hele verhaal had verteld vroeg ik hem: wat wilt u van mij? De heer E. gaf aan dat hij aangifte wilde doen voor zijn dochter. Vervolgens heb ik hem uitgelegd dat zijn dochter al aangifte van mishandeling had gedaan en een verklaring was opgenomen. Daarop vroeg de heer E. mij of ik zelf kinderen had. Dat was voor mij een bijzonder kwetsende opmerking. De heer E. zei dat als ik zelf kinderen had gehad, ik niet zo zou reageren. Ik heb hem toen gezegd dat ik er klaar mee was...".

Advies Commissie van de politiekachten Amsterdam-Amstelland

De klachtencommissie stelt in haar advies over de opstelling van de betrokken buurtregisseur dat zijn verklaring ondersteund wordt door mutaties en dat daaruit blijkt dat verzoeker wel serieus is genomen. In het advies staat:

"... Dit brengt met zich mee dat (...) (de buurtregisseur) klager wel degelijk serieus heeft genomen, klagers meldingen in het casuoverleg heeft besproken en klager heeft nagebeld met de vraag of zijn dochter nog werd lastiggevallen. Van een weigering om op te treden is derhalve geen sprake. Nu klager tegenover (...) zelf niet op het opnemen van

aangifte heeft aangedrongen en het, gelet op het feit dat stalking alleen op klacht van het slachtoffer vervolgbaar is en dit mogelijke slachtoffer meerderjarig was, ook niet van (...) of van zijn collega's kon worden gevergd dat zij een dergelijk aangifte zouden opnemen, is dit onderdeel van de klacht feitelijk ongegrond..."

Over de gang van zaken op het politiebureau stelt de Commissie de verklaring van de betrokken politieambtenaar geloofwaardig te achten. Volgens de Commissie wordt de verklaring van betrokken politieambtenaar ondersteund door de verklaringen van de dochter van verzoeker en haar vriendinnen. De Commissie komt ook ten aanzien van dit klachtonderdeel tot de conclusie dat het feitelijke grondslag ontbreekt. Het advies bevat de volgende passage:

"... Weliswaar is juist dat klager geen getuigenverklaring mocht afleggen, maar hij was ook geen getuige. Verder blijkt dat (...) (betrokken politieambtenaar) wel degelijk een luisterend oor heeft gegeven, terwijl (...) de gewraakte opmerking over de kinderen niet heeft gemaakt..."

Proces-verbaal aangifte dochter d.d. 22 maart 2011

Na het incident met de ex-vriend heeft de dochter van verzoeker aangifte gedaan van wederrechtelijke vrijheidsberoving, eenvoudige mishandeling en bedreiging.

In het proces-verbaal staat de weergave van de gebeurtenissen zoals door de dochter zijn ervaren.

In het proces-verbaal staat onder meer opgetekend dat zij twee jaar geleden een relatie was begonnen. Zij merkt op dat haar vriend erg jaloers was en niet toestond dat zij met andere jongens omging. De vriend had al eerder haar Hyves en MSN wachtwoord van haar gekregen en alle mannelijke vrienden laten weten dat zij niet meer met haar mochten omgaan. In het proces-verbaal staat dat haar ouders er in 2009 achter kwamen dat zij een relatie had. In het proces-verbaal staat hierover:

"... Ze hebben mijn telefoon en mijn laptop vervolgens afgepakt. Ze waren het niet eens met de relatie. Ik moest mij op school gaan richten. Mijn vader heeft gezegd dat als we voor elkaar bestemd waren, hij later mijn hand maar moest vragen..."

Ze bleven elkaar echter stiekem zien, zo staat in het proces-verbaal.

De relatie verliep echter niet zonder problemen. De dochter geeft aan op enig moment te zijn geslagen door haar vriend omdat zij niet direct naar hem toe gekomen was. Het plaatsen van haar foto gehuld in haar bh op een Hyves pagina is de woedende reactie van het vriendje op de mededeling van de dochter van verzoeker dat zij tijdens een bruiloft met een neef gedanst heeft. De volgende dag heeft de vriend de foto weggehaald. Voor de dochter was deze actie aanleiding om de relatie te verbreken. De verbroken relatie was de

directe aanleiding voor het incident waarvan de dochter van verzoeker aangifte deed.

Beoordeling

Waarom toetst de Nationale ombudsman?

Vooringenomenheid/partijdigheid

Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat overheidsinstanties zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

Correcte bejegening

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat overheidsinstanties burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen.

Hoe luidt het oordeel?

De Nationale ombudsman stelt vast dat er in grote lijnen tussen verzoeker en de politie geen verschil van mening is over de feiten die zich hebben voorgedaan. De verklaring die is opgetekend in het proces-verbaal van de aangifte van de dochter van verzoeker laat er geen twijfel over bestaan dat er sprake was van een knipperlichtrelatie waarbij de jongen volgens het meisje regelmatig grensoverschrijdend gedrag vertoonde. Uit de verklaring van de dochter blijkt bovendien dat zij ambivalent op het gedrag van de jongen reageerde. Na het incident met de foto op Hyves verbrak zij de relatie. De Nationale ombudsman vindt het begrijpelijk dat de vader zich ernstige zorgen maakte over de relatie van zijn dochter. Zij heeft al vóór het incident op 22 maart 2010 klappen gekregen van haar vriend en niet alleen de dochter maar het hele gezin werd geconfronteerd met het provocerende gedrag van de jongen. De zorg van verzoeker om het welzijn van zijn dochter en gezin was reëel.

De Nationale ombudsman acht het dan ook vanzelfsprekend dat verzoeker een beroep deed op de buurtregisseur. De buurtregisseur reageerde adequaat op hetgeen verzoeker hem vertelde. Hij heeft mutaties opgemaakt van de incidenten, uitleg gegeven over de positie van verzoeker en zijn dochter en aandacht besteed aan nazorg voor verzoeker door na een paar weken te bellen en de familie uit te nodigen op het bureau. Verzoeker had echter andere verwachtingen toen hij de hulp van buurtregisseur inriep. Door het kunnen doen van aangifte tegen de jongen hoopte verzoeker dat de politie de jongen zou aanspreken op zijn gedrag. Dat gebeurde niet. De Nationale ombudsman begrijpt het standpunt van de politie dat het aan de dochter is, die immers meerderjarig is, om aangifte te doen van belaging door haar (ex)-vriend. Verzoeker vatte het standpunt van de politie op als het bagatelliseren van zijn probleem.

De in de ogen van verzoeker vooringenomen opstelling van de politie werd vervolgens voor hem opnieuw bevestigd op het moment dat hij in de veronderstelling verkeerde dat hij

een getuigenverklaring ging afleggen over het incident op 22 maart 2010. Hij was zelf aanwezig bij dit incident en had de verdachte in afwachting van de komst van de politie vastgehouden. De betrokken politieambtenaar heeft wél de tijd genomen om verzoeker gedurende drie kwartier tot een uur zijn verhaal te laten doen. Door echter vervolgens mee te delen dat hij geen getuigenverklaring kon afleggen, voelde verzoeker zich wederom niet serieus genomen. Het gevolg was een voor beide partijen als zeer onaangenaam ervaren woordenwisseling, die in de overtuiging van de Nationale ombudsman vermeden had kunnen worden. Op basis van de op dat moment bekende feiten had de verklaring van verzoeker waarschijnlijk geen toegevoegde waarde meer. De betrokken politieambtenaar had over het al dan niet opnemen van een aanvullende verklaring bovendien overleg gevoerd met de parketsecretaris. Door met hem een afspraak te maken was echter wel bij verzoeker de verwachting gewekt dat hij een getuigenverklaring ging afleggen. In een gevoelige kwestie als deze had de politie er wellicht beter aan gedaan om, ongeacht de meerwaarde van de verklaring van verzoeker voor de verdere strafvervolgning, toch zijn verklaring op te nemen.

Verzoeker voelt zich steeds opnieuw teleurgesteld in de politie omdat de reactie op zijn emotioneel beladen appèl op de politie bij herhaling inhoudelijk en procedureel is. Door meer oog te hebben voor het betrekkingniveau, zeker in het geval dat het risico van misverstanden groot is, had de politie het vertrouwen kunnen herstellen. Dat bij verzoeker het vertrouwen in de politie ernstig is geschaad valt af te leiden uit zijn afwijzing van het voorstel om het contact met de politie te normaliseren door onder leiding van de Nationale ombudsman een bemiddelingsgesprek te organiseren. De Nationale ombudsman vindt het spijtig dat het niet tot een gesprek is gekomen tussen verzoeker en de betrokken ambtenaren. De Nationale ombudsman is van mening dat met een gesprek beide partijen de beste kans hebben om te komen tot wederzijds begrip en herstel van het contact.

De Commissie voor de Politieklachten adviseerde de klachten van verzoeker "*feitelijk ongegrond*" te verklaren.

De Commissie motiveerde dit oordeel door aan te geven meer geloof te hechten aan de verklaringen van de betrokken politieambtenaren. De korpsbeheerder volgde het advies van de Commissie. De Nationale ombudsman begrijpt wel waarom de Commissie heeft gekozen voor deze toevoeging, maar wijst er wel op dat hierdoor de indruk gewekt wordt dat verzoekers versie van zijn klacht feitelijk onjuist was. De Nationale ombudsman heeft niet kunnen vaststellen dat hetgeen verzoeker heeft verklaard en ervaren niet klopt.

Alles overziend heeft de Nationale ombudsman niet kunnen vaststellen dat het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland in strijd gehandeld heeft met het verbod van vooringenomenheid. De betrokken politieambtenaren hadden zich weliswaar actiever kunnen opstellen om de schijn van vooringenomenheid weg te nemen, er zijn onvoldoende concrete aanwijzingen dat er niet in overeenstemming met het verbod op vooringenomenheid is gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Er is na onderzoek niet aannemelijk geworden dat de betrokken politieambtenaren in strijd met het vereiste van correcte behandeling hebben gehandeld. Zowel de buurtregisseur als de politieambtenaar die verzoeker te woord stond op het bureau Meer en Vaart hebben verzoeker op correcte wijze bejegend. Zij hebben naar het verhaal van verzoeker geluisterd. Beide politieambtenaren hebben zich coöperatief opgesteld en hebben voldoende uitleg gegeven.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klachten over de onderzochte gedragingen van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland zijn ongegrond zowel ten aanzien van het vereiste van correcte bejegening als ten aanzien van de klacht over de vooringenomenheid.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 7 december 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over de gedragingen van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (de burgemeester van Amsterdam) werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd aan de korpsbeheerder verzocht om op de klacht te reageren en een afschrift te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens zijn de betrokken buurtregisseur en een andere politieambtenaar gehoord in het kader van het onderzoek.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reacties van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkele punt te wijzigen.

2

2010.13230

de Nationale ombudsman